

или Христіяни, а най-послѣ ся основала и христіянска църква. За управители църковны были избрали Епископи въ различны мѣста, гдѣ-то живѣли Христіяни-тѣ. Освѣнъ това Епископи-тѣ и пресвитери-тѣ или священици-тѣ съвѣршавали и богослуженіе-то и поучавали народа. Пресвитери-тѣ съ имали помощники — діаконы.

Отъ начяло Римляне-тѣ были равнодушни камъ христіянство-то, зачто-то ся тіи тогава твърдѣ мало грижили за религію. А кога-то ся христіяне-тѣ размножили, на Римляне-тѣ ся видѣло че тіи человѣци ще да бѣдѣтъ опасни за господарство-то. При това и Римскы-тѣ жрьци непрестанно ся жалили противъ христіяне-тѣ, кои-то ненавиждали отъ зависть. Тогава Римскы-тѣ императори начнали жестоко да гонятъ невинны-тѣ Христіяны, и принуждавали гы да ся отрѣкнуть отъ своеї-тѣ вѣрѣ и да станутъ язычници; но Христіяне-тѣ прѣпочитали всякаквы мѣкы и смерть, а не да ся отрѣкнуть отъ Христа. Язычници-тѣ чисто съ удивленіе глядали, какъ Христіяне-тѣ трѣпѣливо подносили мѣченія-та, какъ тіи радостно молили и хвалили Бога, кога-то гы хвъргали въ огнь или на дивы звѣрове да гы ядѣтъ. Таѧ вѣра, молитва и наставленіе на умирающы-тѣ Христіяны сильно подѣствовала на язычници-тѣ, та-ка, что-то мнозина отъ тѣхъ начнали да прѣминувать въ христіянство. А когато Христіяне-тѣ, за на-казаніе, провождали вънъ отъ тѣхны-тѣ отечества, то тіи гдѣ-то отивали все проповѣдували Евангеліе-то. Мнозина добровольно отивали въ различны страны, за да учѧтъ народа. И така мало гко размножилися Христіяне-тѣ, какъ-то въ Римскы-тѣ владѣнія, така и въ другы господарства.

Съ какво было замѣчательно царствованіе-то Им-ператора Августа? Кон списатели и стихотворцы ся про-